

MATERIALS VOCACIONALS PER A LES COMUNITATS
DE SALESIANS I FILLES DE MARIA AUXILIADORA

ABRIL
2002

10 TEMPTACIONS EN LA PASTORAL VOCACIONAL

(Jornades Interinspectorials de Pastoral Juvenil Vocacional – Octubre 2001-Marifè Ramos, seglar)

1. Seleccionar els millors: Creiem que alguns no ens fan el pes. Però, qui tria? Déu o bé jo! Molts fundadors van ser rebutjats i van topar amb l'oposició d'algunes persones en el seu temps.

2. Rivalitat dels diferents “regnes”: “*M'han fet perdre la vocació*”.

Hi ha molta manca de fe. Hi ha d'haver més confiança en Déu perquè nosaltres només semblam i, en canvi, és Ell qui fa la collita.

3. Estar neguitosos davant els ritmes lents: Jesús va ensenyar el ritme de la natura. Ell ens parla de l'hora del Pare. I, de vegades, diem: “*tan bo o bona com és i no es decideix*”. A la vida, també en la nostra, hi ha entrebancs, recaigudes...

4. Voler-se fiar de les matemàtiques: No podem fiar-nos de les nostres estadístiques. Déu és fatal com professor de matemàtiques. És que quan les coses no van bé, Déu pot manifestar la seva força.

5. “Maillot groc”: De vegades es diu: “*No s'aconsegueix interessar ningú*”. Per això ens podem preguntar: Creiem que la nostra tasca és sembrar el nostre carisma? Perquè els fruits només són en mans de Déu.

6. Oblidar d'altres etapes i centrar-se en els joves per a l'anunci: Cal acompanyar processos, ajudar a descobrir i assaborir la fascinació de l'Evangelí. De vegades no proposem la santedat com a meta i volem cremar etapes.

7. Oblidar les coordenades espai-temps-història: Actualment el mar és embravit però cal seguir llençant les xarxes. Cal parlar el mateix llenguatge dels joves.

8. Copiar estratègies que no responen al carisma: Hi ha estratègies que no són carismàtiques.

9. No valorar la vocació laïcal.

10. Oblidar la Història de Salvació de la Congregació: De vegades fem una lectura “catastròfica” del què vivim. Però, és que el Déu que ha guiat la Congregació fins ara ens vol deixar? Tenim por a noves formes de la vida religiosa?

SIS I NOS PER CONTINUAR SOMIANT

(Jornades Interinspectorials de Pastoral Juvenil Vocacional – Octubre 2000-Gonçal Fernández, CMF)

SÍ a una PV que accepti convençuda el present, com l'avui de Déu, com el temps en què es juga la veritat de la nostra vida, com una etapa de fragilitat que ens obri vers la comunió amb els pobres i humils del món.

NO a una PV que posi la confiança en les nostres forces anteriors. Perquè tota enyorança excessiva no permet somiar.

SÍ a una PV que alci els ulls al cel i compti les estrelles com els enamorats.

NO a una PV que no tingui visions il·lusionades i es conformi només a donar voltes a les estadístiques, a les piràmides d'edats, als projectes d'acció.

SÍ a una PV que senti compassió de tants joves que avancen per la vida com un ramat sense pastor, com homes i dones sense vocació, com engarjolats en presons de luxe i de consum.

NO a una PV que tracti els joves com mà d'obra barata o que no els ajudi a desvetllar la seva capacitat de ser responsables.

LA NOSTRA VIDA TÉ UN VALOR

INTRODUCCIÓ:

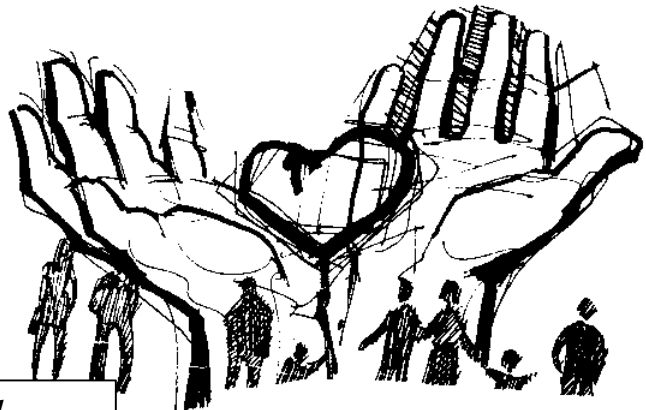
Solista: Que bé poder fer una pausa, Senyor!
 Que bé poder-se aturar un moment, per fixar els nostres ulls en Tu!
 ...Allunyar-se de tot per un moment,
 fer silenci per buscar-te només a Tu.
 Només tu saps, Senyor, com et necessito,
 com em deleixo per aquest repòs de l'ànima,
 per aquest encontre d'amor, entre tu i jo, que m'ompli d'alegria.
 Senyor de la vida,
 ensenya'm a acostar-me a tu amb un cor contemplatiu,
 amb les meves mans buides i obertes als teus dons,
 amb les meves orelles atentes a la teva Paraula.

Assemblea: Que ens apleguem al Teu costat,
 com els teus deixebles, en la pregària,
 amb l'ànima oberta de bat a bat.
 Que ens deixem transformar.

CANT: Senyor, ensenya'ns a pregar

MONICIÓ: Quant val una vida, la teva vida? Si intentéssim taxar la vida d'una persona, o la de cadascú de nosaltres, algú podria pensar:

*Té el valor d'una idea
 Té el valor d'una religió
 Té el valor d'un territori
 Té el valor d'un bon grapat de diners
 Té el valor de l'orgull després d'una victòria
 Té el valor...*

*“Jo he vingut perquè tinguin vida,
 i en tinguin a desdir”*

TEMPS PER MEDITAR:

Quin valor dono a la meva vida?
 La veig com el do més preciós, el regal més valuós?
 Me n'alegro i en gaudeixo?
 Visc la meva vida quotidiana conscient del regal que rebo cada dia?
 M'adono que la vida dels altres és un regal per a mi?

MONICIÓ:

Hem rebut la vida com un regal, i cada dia Déu ens renova el seu do. Ens ha estat donada i malgrat tot som cridats a perdre-la.

PARAULA DE DÉU: Mt. 16,24-27

Aleshores Jesús digué als seus deixebles:

-Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi.

Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la trobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què no donaria l'home a canvi de la seva vida?

Perquè el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare, i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres.

TEMPS DE SILENCI

CANT – escoltat -: Qui perd la seva vida per mi (Germana Glenda)

MONICIÓ:

Quant val una vida? La nostra vida té un preu. No és el preu dels diners, ni d'un terreny, ni d'una idea... La nostra vida és molt cara!

Jesús, per salvar-nos la vida, ha hagut de donar la seva. El Pare ens ha donat el seu Fill per redimir-nos. Per això li ha costat molt car.

Aquest és el preu de la nostra vida!

TEMPS PER COMPARTIR

(Expressem la nostra pregària de lloança, súplica, intercessió... Es pot intercalar la tornada *La bondat i l'amor del Senyor duren per sempre*)

PREGÀRIA FINAL

SENYOR, ENS HEU DONAT EL DO DE LA VIDA,
 ENS EL FEU CADA DIA
 VOLEM VIURE-LA INTENSAMENT,
 TOT COMPROMETENT-NOS
 EN EL VOSTRE REGNE DE JUSTÍCIA I DE PAU.
 ENFORTIU-NOS INTERIORMENT PERQUÈ PUGUEM SEGUIR-VOS
 AMB IL·LUSIÓ, AMB GENEROSITAT.
 QUE LES NOSTRES MANS SIGUIN PROLONGACIÓ DE LES VOSTRES
 QUAN PERDONEU, QUAN CREEU, QUAN ESTIMEU.
 GRÀCIES PER FER-NOS ADONAR QUE LA NOSTRA VIDA
 TINGUI TANT VALOR PER VÓS.
 PER AIXÒ, ARA, PAGA MÉS LA PENA VIURE-LA.

LA MEVA EXPERIÈNCIA A L'ESCOLA DE PREGÀRIA

(Experiència d'una jove animadora, que participa en l'Escola de Pregària Per Joves, comunicada a d'altres joves)

Heu llegit el títol? "Escola de Pregària"... Escola, perquè hi venim a aprendre. Sí! També cal aprendre a pregar. Aquesta és una de les descobertes que, més intensament, he fet en aquesta Escola: que la pregària no és quelcom màgic o extraordinari, sinó que per parlar amb Déu és necessari aturar-se i posar-se en actitud d'escolta de la seva Paraula. De vegades creiem que no cal escoltar Déu, sinó que n'hi ha prou amb explicar-li les nostres coses, com si fos un monòleg. I és tot el contrari, Ell també té coses importants per dir-nos, no ho creus? És que no ha vingut, precisament, a portar-nos la Bona Notícia?

Jo, per la meva part, vull dir-te un secret. Les meves estones de pregària serena i personal... m'han canviat! Trobar-me amb Jesús no m'ha deixat indiferent. Ara, la vida diària s'ha omplert de colors, i m'és més fàcil descobrir el Déu dels senzills en els petits detalls d'allò que és quotidià. No esperis que s'esdevingui en tu un canvi ràpid, ni una experiència enlluernadora. La Paraula té uns altres ritmes, i no serveix de res forçar-los.

Quantes vegades hem trobat temps per fer una pausa o pregar sobre el que fem? En quins moments hem hagut d'exclamar: "Estic cremat", "necessito trobar el sentit de...", "se m'estan acabant les piles..."? Aquests moments de silenci m'han ajudat a recarregar piles, m'han servit per trobar-me amb Aquell que dóna sentit a tot el que faig.

Sempre he cregut que això de pregar, és a dir, això de parlar amb Déu de cor a cor, estava reservat per als esdeveniments excepcionals: Pasqua, Campobosco, Trobades.... Però, a poc a poc, m'he anat adonant que Ell sempre ens està esperant, i no necessita que arribin aquests moments per fer-se present en les nostres vides.

VENIU I VEUREU...

LA MEVA EXPERIÈNCIA ALS EXERCICIS ESPIRITUALS

Vaig començar el cap de setmana amb moltes ganes i il·lusió, però no pas amb grans expectatives. La meva idea era la d'estar tranquil·la, descansar, tenir temps per a mi,... i en realitat així va ser. Però, a més de tot això, em va passar quelcom que no esperava; em vaig adonar que Déu se serveix d'aquests moments per arribar al cor de les persones... i això és el que em va passar a mi! I ho va fer per dir-me que Ell és amb mi, que Ell construeix la meva vida i que jo no m'he de preocupar si alguna vegada "em trenco". Ell sempre tornarà a remodelar-me.

Aquesta és la meva experiència! Per això em vaig alegrar molt de poder-la compartir. Perquè t'he de dir que Déu també et modela a tu. Ell és el gran Terrissaire de la teva vida. Així que ja ho saps: Abandona't a les seves mans, i Ell s'encarregarà de fer de la teva vida una obra d'art meravellosa!!

Elena

Ha estat un cap de setmana per estar amb Jesús i només amb Ell. Sense presses, sense neguits, sense preguntes, sense respostes. Sense fer res al costat d'Ell; tot quedant-me encisada davant tanta grandesa. I escoltant, escoltant un xiuxiueig que em deia: "Porta'm sempre amb tu, vull pintar en tots els moments de la teva vida, deixa'm estar amb tu. Tu continua caminant, no et preocupis, jo et porto en braços".

Dolça

- Oferim als joves i infants moments i espais per a aprendre a pregar, dins la nostra acció pastoral? Es privilegien aquests moments? Són dins un itinerari educatiu? Acompanyem a fer aquests processos?
- Compartim la pregària amb els joves: la comunitat de Salesians i de Salesianes, d'altres membres de la Família Salesiana i la Comunitat Educativa?